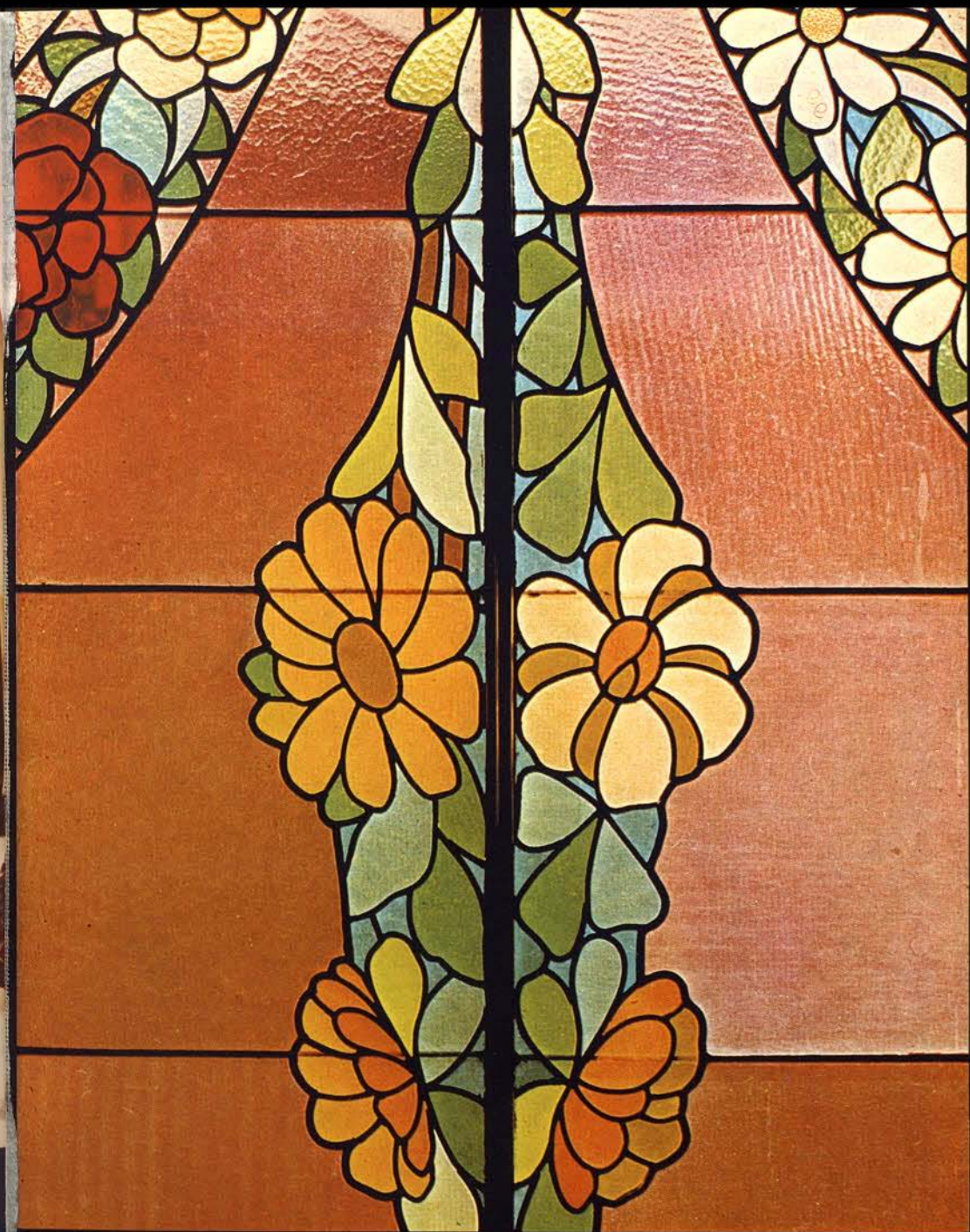

Guia Musical 1983-84 2

La Renaixença

Restaurant

Camp, 63. Tel. 211 37 96. Barcelona-22

Manteniu i reviviu el goig artístic-musical....
amb la qualitat exquisida de
LA RENAIXENÇA

REQUIEM PEL «GRUP DELS SIS»

La recent mort de Germaine Tailleferre ha determinat la desaparició de l'últim membre del cèlebre «Grup dels Sis», aquesta rara entitat de músics que, integrada per Honegger, Poulenc, Durey, Auric, Milhaud i Tailleferre, i inspirada per Cocteau, donà la nota de la modernitat en música, als anys que seguiren a l'armistici de la Primera Guerra Mundial. Honegger morí el 1955; Poulenc, el 1963; Milhaud el 1974; Durey, el 1979. Auric morí el passat estiu i ara la premsa ens assabenta del traspàs de Germaine Tailleferre l'únic membre femení del conjunt.

Què fou, en realitat, el «Grup dels Sis»? H. Collet, a imitació del «Grup dels Cinc» rus, batejà en uns articles publicats a «Comœdia» (16 i 23 de gener de 1920) la nova promoció de músics francesos, portadors d'unes insòlites propostes estètiques, amb el títol de «Grup dels Sis», però, els antecedents del nou esperit, cal cercar-los una mica abans i concretament en la música de «Parade» d'Erik Satie. Aquesta partitura, harmònicament plana i d'intenció aparentment innocent, allunyada de les boires del simbolisme i de l'impressionisme, cristallinitat en aquell ballet, que tingué com a padrins, ni més ni menys, Massine, com a coreògraf, Cocteau, com a llibretista, i Picasso com a decorador i figurinista. La simplicitat de Satie fou el detonant musical del nou ideari; Cocteau, amb els postulats continguts a «Le coq et l'Arlequin» fou el seu definidor estètic. Es tractava de revalorar la música com a entitat quotidiana; de fer una música divertida, amb la comesa de distreure, en lloc de capficar. En conseqüència, es bandejà del programa la problemàtica mítica de Wagner i es rebutjaren les boires harmòniques del simbolisme, la qual cosa comportà, en canvi, la glorificació de la música de cabaret, de circ, i naturalment, del jazz.

L'actitud clarificadora del començament, durà poc. Honegger i Milhaud mostraren aviat una preocupació de caràcter simfònic de gran profunditat expressiva. Poulenc i Auric, més fidels al credo inicial, crearen una obra en aparença lleugera, però dotada d'una sensible musicalitat; Durey s'inclinà cap a la creació d'una música de masses d'acord amb les consignes del Partit i Germaine Tailleferre donà una obra discreta però tenyida sempre d'una singular distinció.

S'ha dit i repetit que el «Grup dels Sis» només existí al moment de la seva creació i que la posterior dispersió espiritual dels seus components causà la seva dissolució. No és veritat.

Les divergències temperamentals de cada compositor, que determinaren, certament, la posterior multiplicitat estètica al·ludida, no anul·laren mai l'esperit de l'associació, com ho prova l'abundant iconografia que, en múltiples pintures i fotografies del grup, dona fe constant de la seva evolució biològica i de la seva existència com a tal. En algunes fotos, els acompanya Cocteau. En altres, l'absència d'Auric és suplerta per un esquemàtic dibuix fet per Cocteau. Entre aquesta iconografia, és remarcable la pintura en què el grup és complet, i en la qual figuren, a més, Jean Cocteau i la cantant Jane Bathari.

La darrera reunió fotogràfica és datada al 1955, just abans de la mort d'Honegger. Ara, la mort de Germaine Tailleferre ha posat punt final a una actitud creadora, extrovertida i clarificadora, que dictà la norma de la creació musical a un sector molt important de la música moderna. Un capítol de la història d'Europa s'acaba de tancar.

MANUEL VALLS

ESCOLA DE MÚSICA DE BARCELONA

L'Escola de Música de Barcelona ha ampliat les seves activitats acadèmiques amb la creació de l'aula de viola, professada per Enrique Santiago, un dels millors intèrprets europeus de l'especialitat (catedràtic a la Hochschule de Stuttgart, solista de l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Stuttgart, membre del Diabelli Trio, col·laborador del Melos Quartet, Pro Arte Ensemble, Trio de Barcelona, etc.).

CURS DE MÚSICA ANTIGA

L'Aula de Música 7, ha organitzat un curs de Música Antiga que serà professat per Colette Harris. Les matèries a impartir són: teoria de la música medieval i renaixentista, conjunts renaixentistes vocals i/o instrumentals, improvisació i ornamentació, instruments de corda renaixentistes, instruments de corda barrocs, instruments de corda clàssics, instruments de vent del Renaixement, instruments de vent del Barroc, conjunt barroc, sonates i/o quartets clàssics, tractats barrocs sobre la interpretació de la música del segle XVIII, continu per a pianistes o guitarristes, viola de gamba. Informació: Aula de Música 7, Avda. Diagonal, 327, 2n, 1a., tel. 207 40 22.

MASTER CLASSES AL CONSERVATORI SUPERIOR MUNICIPAL DE MÚSICA

El Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona ha programat una sèrie de master classes per al present curs 1983/84. Les sessions tindran lloc a l'auditori Eduard Toldrà, a l'estatge del Conservatori, i són destinades als estudiants i professors de música en general. La relació exacta d'aquest cicle és la següent: Frederic Gevers, piano; curs d'interpretació dedicat al «Clavecí ben temperat»

de Bach (24 - 28 d'octubre); Leonardo Luz: introducció a la música popular urbana brasilera (14-18 de novembre); Celestí Vall, piano: introducció al jazz (21-26 de novembre); Lóránt Kóvács, flauta: curs de flauta travessera (5-9 de novembre); Monique Deschusses, piano: curs d'interpretació (12-16 de desembre); Ernesto Bitetti, guitarra: curs d'interpretació (16-20 de gener); M.ª del Carme Bustamante, cant: curs d'interpretació de música espanyola (30 de gener - 3 de febrer); Vartan Manoogian, violí: curs d'interpretació (20-24 de febrer); Tsutomu Masuko, cant: anàlisi de «Madama Butterfly» (27 de febrer - 2 de març); Louis de Moura, piano: curs d'interpretació (26-30 de març).

V JORNADES DE DIRECCIÓ CORAL

L'Orfeó Manresà les organitza novament durant el curs 1983/84. En seran monitors Josep A. Casas, Josep M.ª Descarga, M.ª Teresa Giménez, Josep Prats i Joaquim Sabater. El primer cicle tingué lloc del 28 al 30 d'octubre; el segon, del 20 al 22 de gener; el tercer, del 6 al 8 d'abril.

Informació complementària: Orfeó Manresà, Muralla de Sant Domènec, núm. 1, Manresa.

I CANÇONER ANTOLÒGIC DE LA FEDERACIÓ CATALANA D'ENTITATS CORALS

Amb el títol d'«...Olailom», l'Equip Tècnic de la FCEC ha preparat —publicat per Editorial MF— el «I Cançoner Antològic de la FCEC». És integrat per vint-i-dues composicions que, en un moment o altre, formaren part del programa comú del Secretariat dels Orfeons de Catalunya, i que hom pot considerar ja com un veritable patrimoni sonor col·lectiu. Aquest recull antològic ve a complir una vella aspiració i pot esdevenir una eina eficaç de divulgació del nostre repertori més conegut.

La natura és l'origen de totes les coses bones.

Yoghourts, flam, cremes, formatges...

—aliments frescos i naturals—

ESTABLIMENTS DE CONFITERIA I BOMBONERIA

Aquests establiments, fundats el 1886, recorden als seus clients que, per les diades de Nadal, Any Nou i Reis vinents, tindran a la seva disposició les especialitats més característiques: Torrons, neules, marrons, etc. També, amb esplendor i novetat, un vast assortiment de ceràmiques, paneres, porcellanes, safates, etc., per a presents. Com és ja una tradició, tenen organitzat un servei de tramesa de paquets, amb les esmentades especialitats, arreu del món. Us recomanem de fer els encàrrecs a temps.

Us ho serviran a casa si telefonau a:

Major de Sarrià, 57

203 07 14

Plaça de Sarrià, 9 i 10

203 04 73

ALBERT SARDÀ I L'ÈXIT D'UN CICLE DE MÚSICA CONTEMPORÀNIA

Albert Sardà, un dels nostres més significatius representants de la música contemporània, diu que no ha trepitjat mai cap conservatori com a alumne —excepte per examinar-se com a lliure— i, en canvi, és professor i fins i tot director d'un d'ells; concretament del de Manresa.

—Estic en contra del sistema pedagògic de tots els conservatoris de l'estat espanyol. Sí, ja sé que em diràs què hi faig, com a professor i director. Doncs, simplement, intento que canviïn els programes i els plantejaments del sistema educatiu perquè els trobo nefastos. Sóc optimista i crec que hi ha possibilitats de canvi.

Es considera deixeble, com a compositor, de Josep Soler. En tot cas, la presència, aquí i ara, ens interessa en la seva qualitat de president de l'Associació Catalana de Compositors, la qual acaba d'endegar un cicle de Música Catalana Contemporània, que malgrat aquest últim matís definidor, ha aconseguit un considerable èxit.

—Sí, ha anat molt bé, reconeix. Hem aconseguit arribar a un tipus de públic, molt diferent de l'habitual dels concerts clàssics, interessat per la música dels nostres dies. Un altre element que cal destacar és que en el curs del cicle s'han produït deu estrenes, la qual cosa significa que la nostra música actual s'ha escampat. En total, hem programat obres de trenta-dos dels quaranta-sis membres de l'Associació.

L'èxit de públic, el centra Albert Sardà en els 500 espectadors del concert inaugural amb l'Orquestra Ciutat de Barcelona al Palau, i en els 200-250 dels concerts a la capella de Santa Agata.

—A vegades hi ha hagut gent asseguda a terra. Certament és important tenir en compte la política de preus, ja que hem procurat que les entrades no resultessin més cares que les d'una sala de cinema. També cal advertir que, per primera vegada a casa nostra, la música contemporània ha estat objecte d'un llençament publicitari mínim, encara que dol el poc ressò que, en general, ha tingut el cicle a la premsa.

—Potser una de les claus de l'èxit del cicle també ha estat el bon nivell interpretatiu, no ho creus?

—Sí, perquè en aquest tipus de música la qualitat de les interpretacions és molt important. És una música feta de dinàmiques, de canvis, de contrastos, i si no és ben interpretada, no arriba.

L'actual Junta, que ultra aquest èxit ha aconseguit que l'associació compti amb un local, cedit per la Generalitat, pretén que... «hi càpiguen tots els criteris estètics, els de tots els seus membres i que totes les estètiques hi siguin representades» tal com remarca Albert Sardà. Tanmateix, hi ha una problemàtica de sempre, l'econòmica, que plana per damunt de tot.

—Sembla que la celebració d'aquest cicle es podrà consolidar fent-lo cada dos anys. La Generalitat s'ha portat molt bé. El seu plantejament de col·laboració ha estat molt positiu. —Després dels concerts, es pot dir que la música catalana contemporània està en un bon moment?

—Jo diria que sí. Crec que estem a l'alçària de qualsevol altre país europeu, i això, malgrat el que et deia, al principi, de les mancances del sistema pedagògic, cosa que resulta sorprenent. Això vol dir que l'element creatiu dels catalans està en un punt importantíssim. Però s'han de donar més possibilitats.

—També és important l'element inquietud per tots els nous corrents estètics?

—Bé, en això jo diria que estem vivint un moment en el qual la música d'avantguarda està travessant una crisi. L'avantguarda va tenir els seus moments més importants en els setanta i ara hi ha un retorn. Ara es fa música més en funció de preocupacions estrictament musicals que avantguardistes. I amb això, no vull pas desmerèixer els que es mouen en el camp de l'avantguardisme més estricte. Jo els admiro, també.

—Quins projectes té ara l'Associació Catalana de Compositors?

—D'entrada, volem tenir una major relació amb l'Asociación de Compositores Sinfónicas, l'altra associació semblant que existeix a Madrid, per tal de fer un intercanvi de concerts amb músics d'allà que actuïn aquí i viceversa. Amb la prompta renovació de la Junta, jo voldria crear tres departaments també en aquesta línia d'intercanvi. Un que contempli l'estranger, un altre la resta de l'estat espanyol i un tercer dedicat a les relacions amb la música de casa nostra. Un altre projecte és la continuació de l'edició de discos, que s'ha iniciat arran d'aquest cicle que acabem de fer amb el primer enregistrament amb obres de Roger, Olives, Padrós, Lewin Richter i meva.

GRAN TEATRE DEL LICEU

CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

GENERALITAT DE CATALUNYA

AJUNTAMENT DE BARCELONA

SOCIETAT DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

TEMPORADA D'ÒPERA 1983/84

EL VAIXELL FANTASMA

de

RICHARD WAGNER

GWYNETH JONES - SIMON ESTES - PETER MEVEN
GERD BRENNEIS - MARITA DÜBBERS - ALDO BALDIN

Director d'orquestra: GEORG ALEXANDER ALBRECHT

Director d'escena: WERNER M. ESSER

Director del cor: ROMANO GANDOLFI

Director adjunt del cor: VITTORIO SICURI

ORQUESTRA SIMFÒNICA I COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Funció de Gala

Dilluns, 28 de novembre, a les 21 h. Torn C

Dijous, 1 de desembre, a les 21 h. Torn B

Diumenge, 4 de desembre, a les 17 h. Torn T

Dimecres, 7 de desembre, a les 21 h. Torn A

Venda de localitats a les taquilles del Gran Teatre del Liceu.

EL CONCURS INTERNACIONAL DE PIANO «J. ITURBI», DE VALÈNCIA

Sempre ens queixem, i amb raó, de la migradosa de la nostra vida musical i de la poca vitalitat de les institucions que, a casa nostra, li donen un suport més o menys constant. Però també estem mal comunicats, mal informats, i a vegades descobrim amb sorpresa algunes iniciatives brillants i dignes d'elogi, a les quals convé una bona difusió per tal que la seva tasca sigui encara més profitosa.

Aquesta incomunicació, que ja és fa sentir en les activitats de la nostra pròpia ciutat, es fa encara més greu quan es tracta d'iniciatives d'altres ciutats. La manca d'una premsa musical àmplia i de veritables seccions musicals en els diaris i revistes de tipus general contribueixen a fer més sensible aquesta incomunicació.

Per això creiem que val la pena de divulgar en aquesta «Guia Musical» l'existència d'aquest important concurs internacional de piano que ha sorgit darrerament a la ciutat de València, per iniciativa de l'Institut Valencià de Musicologia de la Institució Alfons el Magnànim, sostinguda per la Diputació Provincial de València.

El concurs, creat el 1981 en memòria del que fou il·lustre pianista valencià de fama internacional, Josep Iturbi, se celebra cada any cap a la fi de la primavera al Teatre Principal de València, on se celebren les eliminatòries, la prova final i el lluit concert final amb la participació dels guanyadors.

Els primers anys del concurs, lògicament, el ressò de la prova fou relativament limitat,

encara que el nivell artístic dels participants fou francament satisfactori i el conjunt del concurs una experiència ben positiva per a tots, organitzadors i espectadors.

El tercer concurs, el celebrat el juny darrer, pot qualificar-se ja de «majoria d'edat» del concurs, no sols pel nombre de participants, molt més elevat, sinó per la varietat de la seva procedència internacional i també pel nivell tècnic i artístic dels concursants guanyadors, de veritable categoria i professionalitat. El pianista guanyador, el neozelandès Patrick O'Byrne, de vint-i-sis anys, és un artista complet, abocat a una carrera de pianista internacional sense cap dubte, i el mateix pot assegurar-se del segon guardonat, el pianista rus Yuri Pochtar, un intèrpret d'una seguretat i d'una contundència molt remarcables. També la tercera classificada, Mary Kathleen Ernst sembla prometre un futur remarcable en el seu camp, i Anne Pellerin (França) guanyà el quart premi, igualment amb un bon palmarès.

La resta de premis, inclosos alguns d'especials, com el de la crítica, el dedicat al millor intèrpret de música contemporània, el de millor intèrpret de música valenciana, etc., quedaren repartits entre aquests i altres concursants, bé que la majoria quedaren «acaparats» per Patrick O'Byrne, que reuní, així, a més del gran primer premi, diversos altres guardons accessoris.

El jurat era format per noms prestigiosos dins del món de la música pianística, tals com el famós Luis Galve, la pianista i profes-

sora francesa Monique Deschaussées i el pianista valencià Perfecte Garcia Chornet; al seu costat formaren part del grup el suís Harry Datyner, el nord-americà Jacob Lateiner, i, com a secretari, el musicòleg i pianista valencià Josep Domènech Part, organitzador i veritable ànima del concurs i de la institució que li dóna vida.

Les sessions eliminatòries es basen en una selecció feta entre els millors intèrprets d'unes peces prèviament establertes pel Concurs que deixen bastant de marge a la tria personal del concursant, però que en canvi deixen molt poc espai a la tria personal (només una peça pot ésser de lliure decisió del pianista participant). El concurs està fortament orientat cap a la música pianística romàntica, post-romàntica i contemporània, de forma que queda una mica excessivament marginada, segons el meu parer, la música del classicisme i del segle XVIII en general (encara que hi ha previstes peces de Bach, del Pare Soler, del compositor valencià P. Rodríguez i de Haydn, optativament).

El que és més colpidor, potser, del concurs, per al que hi assisteix, és l'elegància de la música pianística valenciana d'interpretació obligada per als concursants. Fou un veritable plaer per a mi, que vaig assistir a les darreres proves eliminatòries, sentir les diferents versions de l'exquisida *Albada i dansa* de Vicent Asensio, compositor recentment traspasat, d'una exquisida sensibilitat i de pregon arrelament a les coses de la seva terra. Aquesta peça, que hauria d'ésser més coneguda, serà duta sens dubte pels guanyadors

del concurs en el seu repertori, perquè és realment una obra que permet tota mena de matisacions i refinaments expressius en un espai de temps molt curt.

El concurs, doncs, no sols és un esdeveniment de primer ordre en la vida musical valenciana, amb projecció internacional, sinó un vehicle de promoció de la música pianística dels compositors valencians moderns, sovint mancada de difusió per la relativa escassetat dels enregistraments discogràfics i de les oportunitats de fer-ne conèixer els continguts a l'exterior.

Així, doncs, València compta des d'ara amb un magnífic instrument cultural que hem d'esperar que vagi en augment en els anys propers i només m'atreviria a formular el desig que es plantegés en la seva organització, quan sigui possible, una ampliació del repertori pianístic antic que completi el panorama de les interpretacions i dels premis possibles (premi al millor intèrpret de Mozart, potser?). Ara que tinc a la màquina aquest breu article m'arriba precisament de València l'anunci del Quart Concurs Internacional de Piano Josep Iturbi, que tindrà lloc el 1984 els dies 4, 5, 6, 7, 8 i 9 de juny. La data límit d'inscripció és el 15 de maig de l'any vinent, i el límit d'edat per als participants el de 35 anys. L'adreça a la qual cal enviar el full d'inscripció o carta de sol·licitud és: 4rt Concurs Internacional de Piano J. Iturbi, c/o Josep Domènech Part, Secretari Executiu. Plaça d'Alfons el Magnànim, n.º 1, València-3.

ROGER ALIER

FUNDACIÓ PAU CASALS

BACH

PER

ROSTROPOVICH

EN HOMENATGE A

PAU CASALS

DIMARTS, 13 DE DESEMBRE DE 1983, A LES 21 H.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda de localitats, a les taquilles del Palau

ALBACETE

Sota el patrocini de la Caixa d'Estalvis d'Albacete, en el període comprès entre els mesos d'octubre a desembre té lloc el IV Festival Internacional de Música. Hi participen l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Búlgara, la Camerata de Música de Berlín, el conjunt nacional folklòric eslovac «Sl'uk» de dansa i cant i la Camerata Helvética.

CICLE DE CONCERTS SOBRE L'ESCOLA DE VIENA

De mitjan octubre fins al dia 7 de desembre, i en coincidència amb els centenaris de Wagner i Webern, tenen lloc a la Fundació March de Madrid una sèrie de concerts monogràfics. En són intèrprets Eulàlia Solé, Quartet Numen, Ana Higuera, Félix Lavilla, Friedrich Cerha, Adrienne Csengery, Pedro Espinosa, Josefina Cubeiro, Fernando Turina i Grupo LIM. El cicle és complementat amb conferències a càrrec de Federico Sopena, Ramón Barce, Josep Soler i Tomás Marco.

TERCERA TRIBUNA DE Joves COMPOSITORS

La Fundació Joan March ha convocat per tercer cop una Tribuna de Joves Compositors. Les bases principals d'aquesta convocatòria són les següents: 1) Hi podran participar tots els compositors espanyols que no hagin complert 30 anys en data 31 de desembre de 1983, sigui quina sigui la titulació acadèmica. Cada compositor només podrà presentar una sola obra; 2) Les dades personals del candidat, així com els de la seva possible titulació i activitats professionals, s'hauran de fer constar en l'impres de sol·licitud que serà facilitat per la Fundació (c/. Castelló, 77, Madrid-6); 3) Les obres hauran de ser inèdites i no estrenades amb anterioritat; s'hauran d'atendre a una plantilla instrumental o vocal, constituïda, com a màxim, per: 1 veu, piano, 2 violins, viola, violoncel, contrabaix, flauta, clarinet, oboè, fagot, trompa, percussió, 1

instrument a elecció del compositor; 4) L'autor presentarà la seva obra en partitura de qualsevol tamany; si resultés elegida, i a efectes de l'edició en facsimil, se li demanarà que la presenti novament en format de 30 cm. d'ample per 21 cm. d'alt; 5) Les partitures seleccionades quedaran en poder de la Fundació Joan March, la qual es reserva el dret de tenir-les en el seu Centro de Documentación de la Música Española Contemporánea a disposició del públic; les obres no seleccionades seran posades a disposició de llurs autors; 6) Els drets de propietat sobre les obres seleccionades quedarà en poder dels autors; 7) La gravació en cinta o casette serà feta sobre l'execució realitzada en el concert del mes de maig de 1984 per l'equip tècnic que la Fundació designi i se'n farà una edició privada de 100 exemplars; 8) El concert amb les obres seleccionades se celebrarà el mes de maig de 1984 a la sala d'actes de la Fundació i tindrà una durada màxima de 60 minuts; 9) La Fundació es reserva el dret de decidir els intèrprets d'aquest concert, en funció de la plantilla de les obres a estrenar; 10) El període de presentació de la documentació exigida i la partitura finalitzarà el dia 31 de desembre de 1983; 11) El Comitè de Lectura, si ho creu oportú, podrà citar els candidats abans i després de la selecció per qualsevol aclariment o entrevista personal; 12) El Comitè de Lectura decidirà sobre la inclusió en el concert de les obres presentades; 13) La Fundació farà públic els resultats de les decisions del Comitè de Lectura dins del mes següent a la data de reunió; 14) Els candidats, pel sol fet de sol·licitar la inclusió de la seva obra en aquest concert, renuncien a qualsevol classe d'acció judicial contra el veredict del Comitè de Lectura; 15) La Fundació podrà resoldre, sense ulterior recurs, les incidències que puguin sorgir en la tramitació d'aquesta convocatòria; 16) El Comitè de Lectura podrà declarar deserta aquesta convocatòria si la qualitat de les obres presentades ho aconsella.

DICCIONARIS CATALANS

NOU DICCIONARI ANGLÈS-CATALÀ / CATALÀ-ANGLÈS

Jordi Colomer —enquadrnat en tela—

DICCIONARI ALEMANY-CATALÀ / CATALÀ-ALEMANY

Roser Guàrdia - Maria Ritter —enquadrnat en tela—

* DICCIONARI ITALIA-CATALÀ / CATALÀ-ITALIA

Jordi Fornas —enquadrnat en tela—

* DICCIONARI PORTUGUÈS-CATALÀ/CATALÀ-PORTUGUÈS

Clara Prat —enquadrnat en tela—

DICCIONARI DE SINÒNIMS (tercera edició)

Manuel Franquesa —enquadrnat en tela—

* DICCIONARI DE MARINA

Ferran Canyameres —enquadrnat en tela—

DICCIONARI ANGLÈS-CATALÀ / CATALÀ-ANGLÈS

(vuitena edició)

Jordi Colomer —llibre de butxaca—

NOU RECULL DE MODISMES I FRASES FETES

CASTELLÀ-CATALÀ / CATALÀ-CASTELLÀ (tercera edició)

Josep Balbastre —Pòrtic-71—

VOCABULARI JURÍDIC

CASTELLÀ-CATALÀ / CATALÀ-CASTELLÀ (tercera edició)

II-lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona

—llibre de butxaca—

* Amb la col·laboració del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

EDITORIAL PÒRTIC

DIMECRES MUSICALS DE RÀDIO NACIONAL

DESEMBRE 1983

Dimecres, 7, a les 19 h.

MÚSICA DE CAMBRA BRITÀNICA

QUARTET D'EDIMBURG

Obres de M. Locke, Th. Wilson, K. Leighton i B. Britten

Dimecres, 14, a les 19 h.

MÚSICA PER A «PULSO Y PUA»

ORQUESTRA DE LLAÜTS ESPANYOLS «ROBERTO GRANDÍO»

Director: Miguel Groba Groba

QUARTET DE LLAÜTS «GRANDÍO»

Obres de C. Prieto, M. Albéniz, N. Coste, J. Turina i V. Ruiz

Dimecres, 21, a les 19 h.

NADAL I ROMANTICISME EN LA MÚSICA CORAL

CORAL CANTIGA

Director: Josep Prats

Obres de Mendelssohn, Brahms i populars catalanes

Col·labora:

Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Comentaris: Benet Casablanques. - Transmissió directa pel II Programa (FM)

ENTRADA LLIURE

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

OFFENBACH: La vie parisienne / Lisa della Casa, Dorotea Chryst, Ingeborg Hallstein, Margit Schramm, sopranos. Peter Alexander, Eberhard Wachter, barítons. Kurt Böhme, baix. Gerhard Unger, tenor. Cor de l'Òpera alemanya de Berlín. Orquestra Simfònica de Berlín. Dir.: Franz Allers / COLUMBIA SAX 737-8.

Karl Kraus, amb motiu de l'estrena (31 d'octubre de 1866) al Palais Royal de la «pièce en cinq actes mêlée de chant», «Vie parisienne», la considera com una demostració de la genialitat. L'òpera bufa d'Henri Mailhac i Ludovic Halévy i música de Jacques Offenbach li suggerí un comentari com aquest: «Les característiques més essencials pròpies i inimitables del geni d'Offenbach apareixen reunides en la «Vie parisienne» com un «bouquet» d'efectes atordidors. I en el doble llenguatge inimitable d'aquesta música, en la qual tot es diu simultàniament en els seus aspectes positius i negatius, hom descobreix l'idilli al costat de la paròdia, la burla junt a la lírica. La plenitud de tota disposició, dolor i desig de les figures tonals que s'harmonitzen, és el do que apareix aquí amb tota la seva puresa i desenrotllament».

Una reconsideració actual d'aquests «apunts irònics», d'aquesta veritable òpera bufa «a la francesa», mereixeria unes expressions més rigoroses i una contemplació de la destinació, del context històric, de la finalitat, del concepte mateix de l'obra. Però, certament, aquesta obra de «genre primitif et gaie» no podria ésser menystinguda com a frívola i menor. Potser tot al contrari. Una recuperació ideal, com la que tenim a la nostra consideració, palesa que Offenbach —el màgic dels «contes d'Hoffmann»— creà un món on la subtilitat, l'humor, la versatilitat, són elements musicals de primer ordre.

La reedició d'aquesta versió alemanya —que Carl Treumann efectuà en 1867— és a propòsit per a retrobar tot el bon esperit d'Offenbach, en aquest cas ben servit per uns bons i adequats intèrprets.

RACHMANINOV: Concert per a piano i orquestra núm. 2, en do menor, op. 18 / Jean-Philippe Collard. Orquestra del Capitole de Toulouse. Dir.: Michel Plasson / EMI 10C 037016338.

El segon dels quatre concerts per a piano i orquestra de Rachmaninov és, ben segur, l'obra més característica del seu autor. És, evidentment, la més interpretada i la que, per dret propi, ha entrat per la porta gran al repertori de la música d'aquest segle. Aquestes afirmacions no són, d'altra banda, gratuïtes o simplement subjectives, sinó que responen a l'evidència constant d'un públic nombros i divers que li ha donat el seu suport.

Vuitanta-tres anys després de la seva creació el Concert núm. 2 de Rachmaninov conserva aquell arravatament i passió que, en una constant línia romàntica, arriba de ple a l'oient. El pensament del compositor —a mig camí entre els cànons habituals del segle dinovè a Europa i la tradició romàntica russa. D'aquest encreuament sorgeix una obra de fort temperament però prou directa i expressiva com per convèncer el públic majoritari. El propi autor, com a intèrpret, en pogué copsar els resultats.

Però el comentari tenia un altre objectiu: remarcar els resultats d'un enregistrament prou satisfactori sense necessitat d'uns intèrprets de primera fila. Ho diem amb tota claredat. Orquestra, director i solista, tots ells francesos, malgrat el seu grau d'absoluta professionalitat, no poden considerar-se a la primera fila, respectivament, dels noms prestigiosos i mítics que la discografia posa a l'abast dels oients.

Per això, i en base a aquestes circumstàncies, sembla adient prestar atenció a uns resultats tan estimables, sense necessitat d'utilitzar intèrprets de luxe. Si més no, l'objectiu, devia ésser aquest. — A.S.

música per a nois i noies

orquestra

JOVENTUT PERCUSSIONISTA DE CATALUNYA

Patufets i Timbalers

(ORFEO LAUDATE)

guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
NOVEMBRE		
25, divendres	20 h. Palau	Concurs Francesc Viñas. Prova final.
	21 h. Casal del Metge	«Concert wagnerià en català». Wagner, Morera (Associació wagneriana de treballadors).
	21.30 h. A. Enginyers Industrials (Via Laietana, 39)	Gerard Claret, violí. Lluís Claret, violoncel. Haydn, Beethoven, Kodaly.
26, dissabte	19 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Rafael Oleg, violí. Dir.: Witold Rowicki. Mussorgski, Bruch, Txaikovski.
27, diumenge	11 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició).
28, dilluns	21 h. Liceu	«El vaixell fantasma», de R. Wagner.
	21.30 h. A. Enginyers Industrials (Via Laietana, 39)	Claudi Arimany, flauta. Nestor Eidler, violí. Miquel Serahima, viola. Mark Friedhoff, violoncel. Mozart.
29, dimarts	20.30 h. Pompeia	P. Robert de la Riba, orgue. Els compositors alemanys dels segles XVI-XVII.
30, dimecres	19 h. Palau	Josep-Lluís Puig, violí. Gabriel Amat, piano. Martí, Massià, Mompou, Toldrà. (Dimecres de R.N.)
DESEMBRE		
1, dijous	19.30 h. JJ.MM. Barcelona	Salvador Mebenga, piano. Schubert, Chopin.
	21 h. Liceu	«El vaixell fantasma», de R. Wagner.
2, divendres	21 h. Palau	Jean-Pierre Rampal, flauta.
3, dissabte	19 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Mark Raubenheimer, piano. Dir.: Paul Capolongo. Lully, Beethoven, Mendelssohn.
4, diumenge	11 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició).
	17 h. Liceu	«El vaixell fantasma», de R. Wagner.
	18 h. Palau	Festa de la Sardana. Premis Joaquim Serra 1983 (Ràdio Nacional).
5, dilluns	21 h. Palau	Jean-Pierre Rampal, flauta.
	21.30 h. Casal del Metge	Quartet Sonor. Oriol Romaní, clarinet. Brahms (JJ.MM. Barcelona).
6, dimarts	19.30 h. JJ.MM. Barcelona	Antonio Zarco, guitarra. Narváez, Cabezón, Gaspar, Sanz, Milán, Bach, Sors, Falla, Ruiz Pipó, Turina, Tarragó.
	20.30 h. Pompeia	P. Robert de la Riba orgue. Els compositors alemanys del segle XVIII.

7, dimecres	19 h.	Palau	Quartet d'Edimburg. Locke, Wilson, Leighton, Britten. (Dimecres de R.N.)
	21 h.	Liceu	«El vaixell fantasma», de R. Wagner.
10, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Besses. Taller de Compositors Catalans: Casablanques, Olaf Sabater, Valls, Besses.
	21.30 h.	Liceu	«Aida», de G. Verdi.
12, dilluns	21.30 h.	Casal del Metge	Mary Ruiz Casaux, piano. Jaume Francesch, violí. Manuel Romaní, violoncel. Brahms. (JJ.MM. Barcelona).
13, dimarts	20.30 h.	Pompeia	P. Robert de la Riba, orgue. Bach.
	21 h.	Palau	Mstislav Rostropovich, violoncel. Bach (Fundació Pau Casals).
	21 h.	Liceu	«Aida», de G. Verdi.
14, dimecres	19 h.	Palau	Orquestra de llauts espanyols «Roberto Grandio». Dir.: Miguel Groba. Prieto, Albéniz, Coste, Turina, Ruiz. (Dimecres de R.N.)
15, dijous	21 h.	Liceu	«Aida», de G. Verdi.
	22 h.	Orfeo Gracienc	Lupe Sellés, violoncel. Maria Dolors Rossich, piano.
17, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Lluís Claret, violoncel. Dir.: Yoav Talmi. Glinka, Casals, Shostakovitx.
18, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició).
	17 h.	Liceu	«Aida», de G. Verdi.
	18 h.	Palau	Coral Sant Jordi. Tradicional Concert de Nadal. Dir.: Oriol Martorell.
19, dilluns	21.30 h.	Casal del Metge	Quartet Sonor. Brahms. (JJ.MM. Barcelona).
20, dimarts	20.30 h.	Pompeia	P. Robert de la Riba, orgue. Agrupament de cambra de Pompeia. Concert de Nadal.
21, dimecres	19 h.	Palau	Coral Cantiga. Dir.: Josep Prats. Mendelssohn, Brahms, populars catalanes. (Dimecres de R.N.)
	21 h.	Liceu	«Werther», de J. Massenet.
23, divendres	21 h.	Liceu	«Werther», de J. Massenet.
26, dilluns	17 h.	Liceu	«Werther», de J. Massenet.
30, divendres	21 h.	Liceu	«Herodiade», de J. Massenet.

TEMPORADA 1983/84 - 25 de novembre de 1983 - Núm. 2 - Edició de 5.000 exemplars.
Edició i publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3r. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No es permet d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

mm
musical
SADI^M

Calaf, 52 · T. 2092546 · Barna. 21

división organos

Asistencia técnica del
Palau de la Música Catalana

división pianos.

Av. Francisco Cambó (Av. Catedral), 10
Tels. 3196096 · 3106912 Barna, 3

JORQUERA ^U PIANOS

Un Martini invita a vivir

